

Núm. 730

Any XV

Barcelona 4 de Setembre de 1902.

LA VOSTRASA

SETMANARI CATALÀ

10 CENTIMS lo número

Aquest pamet seductor,
aquest cos engresador,
per «Pilar Monterde» até:
;Aperitiu excelent
pera 'ls desmenjats d' amo

TORNÉM' HI

Si; torném' hi ab lo de la plassa de Catalunya. Després de la fantasmagòrica transformació del antich desert en plassa de 'ls plomeros ó en un recó de *manigua* (com graficament ho bateja el públich) don *Manuel Faba sens esma*, en vista del èxit de sa primera etz gallada ha anat tot seguit per la segona, desitjós de fer un cop d' home y de que 'l seu pas per l' administració municipal barcelonina pugui marcarse a ratlla blanca.

A lo de que *nunca segundas partes fueron buenas*, no resa á la qüenta ab el *sens esma* de 'ls nos res pecats. La segona part de la *manigua*, es millor que la primera. La prempsa oficiosa n's ha fet saber aquets últims días que don *Manuel* no parava ni un segòn, que estava penyat als faldons de 'ls propietaris de la casa Rossich, que no 'ls deixava sossegar ni un instant, parlantlos á tot hora de la venda del edifici y que finalment havia pogut lligar caps y lograt la expropiació de la finca pe 'l mòdich interès de 137.500 pesetas. Resulta donchs, qu' entre 'l cost del edifici, lo que valdrá de tirarlo á terra, la urbanisació de la plassa y l' import de la grossa de *plomeros*, no s' ha de ser un matemàtic per determinar que ab cinquanta mil duros, ja un millonet de rals! tindrém una plassa nova de trinca ab un frondós oàssis africà... quan las palmeras fassin ombra.

Cinquanta mil duros es una friolera devant de la magnitud de l' obra. Las sombras de 'n Rius y Taulet y de 'n Rius y Badia s' escruixirán d' admiració dins sa tomba. Els ex-arcaldes qu' encare s' arrossegen demunt de la crosta terrestre, 's morirán de rabia al calcular que per 50.000 duros més ó menos van deixarse perdre un èxit de 'ls de major quantia. En Milà y Pi mateix recordará ab arranachs d' amargura la movilisació de xiulets barcelonins durant la seva època y s' estirarà 'ls cabells al considerar que ab un gasto de un quart de milló de pesetas, encara 'ns estaría fent felissos á horas d' ara. Fins el mateix Amat, percut allà entre 'ls terrossos de Cartedeu no podrà menys de planyer que 'l seu sustitut hagi tingut tan genial pensada y ell no. Y quan torni á Barcelona y reprengui la vara, si la vergonya jay! no li impideix, no podrà menys de sospesar lo resultat de sas *idas* y *venidas* durant un any y mitj, ab el mes de interinitat de don *Manuel* y confessar-se vensut!

Que consti donchs, que contra lo que tot el mon se creya, en *Faba sens esma* s' portava *embotellat* un gran pensament y qu' ha tingut la trassa ó la xiripa de portarlo á cap.

* *

Arreglat en principi lo de la casa Rossich, per la cantitat de 27.500 duros, ara 's tracta de tirar á terra l' indicat edifici y algú pretén que dit acte s' efectuhi ab tota la solemnitat possible á fi de 'l dia d' enrunar aquell *empantaner* que á tants arcaldes ha fet la trabeta, sigui un dia de festa per Barcelona. Al efecte, algùn periódich proposa que ab la casa Ro-

ssich 's fassi un *auto de fé* calantri foch á una hora designada y devant del públich, á fi de que tot Barcelona pugui veurer en plé dia com treballa 'l cos de bombers que sostè. La idea es aprofitable y per lo tant la creyem digna de figurar en lo programa de 'ls festeigs;

"Número sensacional. A las 12 de la mañana del dia 24 se procederá solemnemente á derribar por medio de la tea incendiaria la antigua casa Rossich. Gran simulacro de incendio al vivo, por el cuerpo de bomberos. Se procederá al salvamento del mobiliario con el material del cuerpo. Nota. La solemne colocación de la primera tea se hará por el Excmo. señor Alcalde constitucional interino."

Además, 's podría treure algún prolix més de la casa Rossich y sometérm la idea á la aprobació de la Junta de festas. De 'ls anuncis que infestan tres de las quatre fatxadas del edifici, podrian passar els més notables al museo arqueològich com un recort etern de la històrica casa, ensembs que de la hombrada d' en *Faba sens esma*. Els restants lletres podrian repartirse entre 'ls estudis municipals per ensenyar á la canalleta las primeras lletras. Son de durada y estalviarián al Ajuntament una bona porció de lo que paga per gastos de material de 'ls colegis.

Y encare, després de incendiada la casa Rossich y com tercera part de las festas del *derribo*, hi cabrà un número final que 's titula «La pobrissalla á Barcelona. Un edifici á l' aranya-estira-cabells.»

Al efecte, quan ja 'ls bombers donessin per finida la tasca deixant l' edifici á mitj cremar, podria autorisarse als trinxerayres de la Riba y als drapayres de Sant Antoni per completar el *derribo*, entregantlos'hi la casa Rossich pera que 'n passesin els taps.

Allavors veuríam als desheretats entrar á saco la finca y, qui un forrellat, qui un march de finestra, qui una dotzena de mahóns, deixar entre tots lo solar com la palma de la mà. Ells, aquell dia, menjarián calent y l' ajuntament 's trobaria la plassa desembrassada sense cap gasto.

Creyem que 'l «desguarniment, incendi y saqueig» de la casa Rossich, pot constituir un atracció més de las festas que 's preparan.

Vegi donchs, en *Faba sens esma* si vol completar la seva obra donanthi l' últim toc.

RAMON BERENGUER.

EPIGRAMA

Dígam que voldrias, nina,
no estar jamay lluny de mi;
dígam que la meva imatge
te vetlla tota la nit;
dígam que á mi sol m' adoras,
digam'ho, preciosa huri,
y farás que 'm converteixi
en un sér lo més fulís....
Pero no; més val hermosa
que no 'm diguis lo que 't dich,
puig si l' excés de goig mata
me temo en vritat, morir.

ESPARRAGUERI.

LLOOPS AB LLOOPS

Lo frare filipino

Estimats germáns en Cristo;
M' havéu enviat d' avansada
cap á nostra patria aymada
per fer una exploració,
ja que 'ns treu de Filipinas
de 'ls yankis la vil cobdicia
y es per lo tant de justicia
buscar per altre cantó..

M' hi passejat per Espanya
segóns vau encarregarme,
y, germáns, dech confessarme
que n' hi quedat satisfet..

Ab tot y estar dins d' Europa
nostra hermosa terra hispana,
aqui encara 's cria llana
y heu la gent á galet.

Aqui 'ls frares van á núvols,
per tot n' hi hán á cabassos
y 'ls crien llustrosos, grassos,
atesos y ben peixats.

Las jamones s' hi insinúan,
las vellas 's fán l' aleta,
y las moscas la rialleta
y... las deixas á grapats.

En quant als masclles, 'ls temen
més que 'l tagalo 'ns temia.
Aquest, molts cops no sabia
dissimular sa aversió,

y aquí, en cambi, ningú xista;
tot'hom als frares s' humilla
y cap espanyol perilla
que 'ns fassi una mala acció.

Embarquéus, donchs, desseguida
y veniuvesen á Espanya
qu' aném á obri una campanya
qu' als de aqui deixará blaus.

Hi há aqui frares de mil menas,
pro no tenen nostra práctica,

desconeixen nostra táctica
y son uns pobres babaus

Nosaltres que á Filipinas
hém après cosas tan grossas
y que portém nostras bossas
plenas d' or americá,

farém la pols á tot bitxo,
ja tot Deu donarém guerra!
y dins poch en esta terra
tallarém el bacallá.

El xaretlo dona l' opí,
las viandas son gustosas,
las donas apetitosas
y 'ls masclles mansos anyells.

Seréu donchs, uns infelissons
si no embarquéu desseguida..
Vostre humil germá que us crida,
Fra Joseph de ls Bons Consells»

I I

Lo frare francés

Mes frères del Cor Sagrat;
Ja que en Combes descastat
us llença de nostra Fransa,
veniu aquí sens tardansa
qu' es pais que ni pintat.

Aqui 'l frare es com un rey
y ningú li fa la lley
riquesas, plahers, influencias
tot está al nostre servey,
¡tot per nostras reverèncias!

La dona es molt retretxera ..
y no 's posa romansera
si 's tracta d' un tonsurat...
¡Tinch plena seguritat
de que aquí faréu carrera!

El vi es bó, la carn gustosa,
l' espanyol apenas gosa
piular, si 's veu oprimit..
Ara es ocasió preciosa,

veniu donchs, tot desseguit!

Diu que vindrán filipins
que son uns espatutxins
y de 'ls d' aquí, n' hi há un mosqué...
Fiqueuvos, donchs prompte á dins
creyéu al

Frère Rénè.

I I I

L' indígena

—Oh fills caríssims en Deu;
A Capitul aquí us crida
vostre pare provincial
devant la infausta noticia
de que arrivan constantment
desde la nació vehina
vagons plens de cap-pelats
que dins de casa se ns fican.

També, fills meus, es segú
que aviat, de las Filipinas,
arribarán cargaments
de germáns d' aquelles illes
que, famolenchs de cacau
'ns afaytarán las missas
se 'ns cruspiran els bons tall
y 'ns farán guerra terrible.

—¿Qué s' ha de fer, oh fills meus?
—Com defensarnos podríam
de 'ls frères d' aquí al costat
y 'ls paters d' aquelles illes?

...Quedá 'l Capitul absent
devant tan graves notícias
fins qu' al fi, un frare vellet,
ab cara de momia egipcia,
va exclamar;—;Germans, no cal
que per això 'ns dém mal viure
ni que busquem un remey
que .. tampoch el trobaríam.

¡Bé prou que 'l poble espanyol
'ns donará á tots á dida!

M. RIUSECH.

FESTAS MAJORS

Litografía Barcelonesa de Ramón Estany Carrer de S. Ramón, 6

trobarán un assortit immens de cromos de totas classes, desde 'ls més senzills y económichs als de gust més refinat y artístich, propis pera la confecció de **Programas, Invitacions, Titols de Soci, de Foras er y de Abonat, etc., etc.**

Preus sumament reduhits

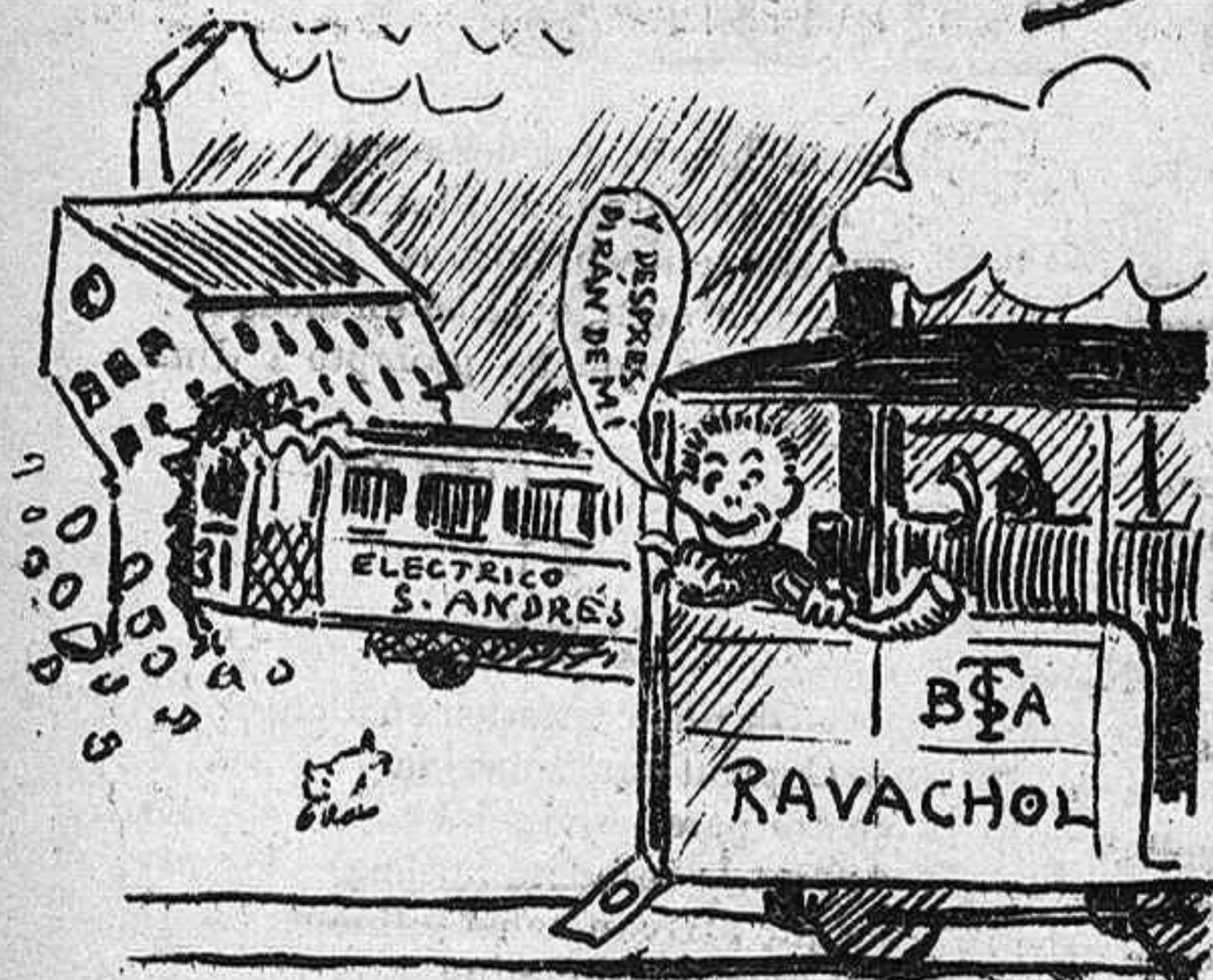
Tením lo gust de participar á
las Societats de poblacions ahont
se celebri **FESTA MAJOR**, què en la

Novetat en carnets de totas classes

Redolins

LA TOMASA

DE LA SETMANA

FELIZ INAUGURACIÓ DEL TRANVIA
ELECTRICI DE S. ANDREU.....

MIRA QUE TIENE ANOUS, EMPENYATS,
EN QUE SEPAMOS CORRECTAMENT EL CATALÀ

ARE SI QUE NO PODREM NEGAR QUE
"EL AFRICA EMPIEZA EN LOS PIRINEOS."

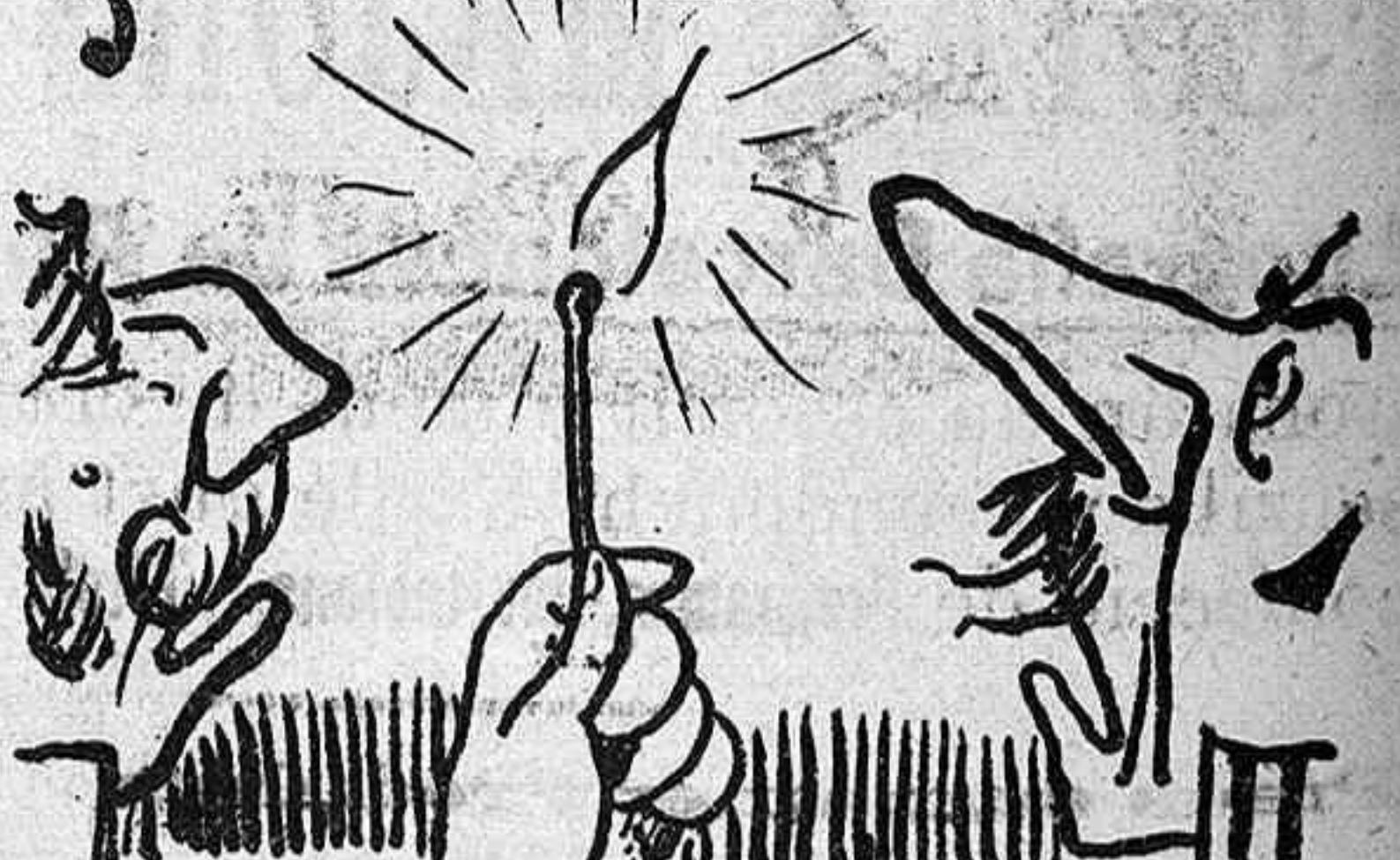

FABRICA DE ESPEJOS
ZARAGOZA.

¡EL... PARAISO PERDIDO.....!!!!
ULTIMA HORA.- LA FABRICA ESTABA ASEGUROADA

(EN NOFRE). — Y A MI QUE M' HA
PORTAT DE VIENA ?

LA NOTA DEL VATICANO
II JA HA SORTIT !!!!.....

Caray

LA TOMASA

AGAFÉU-ROI

Si, agaféulo!... però ningú l'agafa.

ESPERANT LAS FESTAS

El Pelat, el Malaspussas
el Ché, el Lloro y el Gepich
están esperant las festas
ab un ansia y un desitj!...

UNA OFRENA

Avuy que tothom presenta proposicions pera las próximas festas de la Mercé, tenim el gust d' oferir l' idea d' un certamen de belleza, enmotllantse ab lo següent;

Concurs

A las donas de nostra terra ¡¡¡salut!!!

Aquesta Corporació, aymadora de la Mare Natural, per un cantó y tenint present per l' altre que hi han ulls que s' enamoran de certas cosas, lo que demostra com tres y dos fan... més, que hi han bellesas que no ho son... y ho son, segons com se miran; y tenint present una pila de cosas més, que ara precisament no se'n recorda y no está per fer memoria, vos convida á pendre part en aquet Concurs de caras, baix lo següent:

Cartell

Primer premi: En calderilla. Al millor conjunt de cara qu' al véurela 'l jurat, no s' puga aguantar de desferse de certas exclamacions de entussiasme tals com: ¡quina pell! «¡es de primera!» «¡tira peixet!» ó quansevol altra bestiesa per l' istil.

Segon premi: També en calderilla (pero no tanta). A la cara qu' encara que 'ls del jurat no diguin res, se mirin un bon rato 'ls uns als altres com volguent dir... «y d' aquesta, qué me 'n dius?»

Tercer premi: Mitja dotzena de mocadors de butxaca, estripats artisticament, al millor nás gótic, grech ó romá que reuneixi las condicions de elegancia, netedat y ventilació.

Quart premi: Una rich impertinent (*ja li fan el mànech*). Al millor clot á quatre passas de la boca que 's obrí y 's tanqui, segons si la interesada riu ó no riu. Se concedirà un accessit fixo a aquet premi, á la cara que en lloch de 'l clot ostenti algún altre poble, essent preferit un de la costa.

Quint premi: Un artistich mahó, época Lluís XV, ab incrustacions de ciment autógrafo; á la cara qu' ab més exactitud representi las parets de Lloixa.

Nota: Será necessari girar la cara pero comprobar la gruixaria.

Sisè premi: Ofrena de l' Associació de 'ls cegos instrumentals de Barcelona: Un artistich romanso de «E. Género infimo» ab cobertas de color d' anguria y tirat á dugas tintas... cinquanta; á la millor cara pigada, tenint present que 'l minimum de pigas «lunares» per tradició haurá de ser de dos y 'l maximum, mitja dozena; ni tant primis que semblin gasterments, ni tant grossos que arribin á la categoria de promeros.

Seté premi: Un artistich porta-monedas *buit*; á la millor ganyota artística y natural que segons com se miri fassi riure y segons com fassi plorar.

Nota: La interessada haurá de probar que aquesta ganyota la fá sempre, rebutjantse, naturalment, en cas de que 's comprobi per périts al efecte, de qu' es feta per atencions de moment ó aguantanse l' alè. Octau premi y últim: Una friolera; pero artística

(tot ho donem artistich). A la cara que ab tot y estar ati ottinada per disgustos de familia ó tantos rebuts, s' aguanti dreta com si rés haguès passat y puga aprofitarse per la explotació d' alguna industria.

CONDICIONS: Las midas mínimas de las caras concurrents deurán ser: un pam de llargada; mitj d' amplada per quatre dits de front y.., haurán de caure de 'l seu pes. Poden ser tant groixudas com se vulgui.

No entrará en concurs cap cara grabada: totes han de ser precisament manuscritas.

En cas de que algún premi quedés *desert*, aquesta Corporació s' cuidará de colocar-hi alguns aparatos eléctrichs y algun qu' altre municipal, pera garantir la seguritat pública.

Las caras premiadas, estarán exposadas.., á pendre mal en un establecimiento de 'l carrer de Fernando ó en últim cas á la Plassa de 'l Padró... municipal.

En cas de competencia en algún premi, el jurat s' ho fará á la morra ó al tutti de vuyt cartas sense remenja.

Aquet concurs quedará tancat hermeticament lo dia 23 de Septembre; ab això, ja ho saben las personas que tinguin caras majors d' edat i espavilarse! perqué tothom sab que á la taula d' en Bernat...

Formarán lo jurat calificador: un concejal en representació de la Pubilla; un soci de la Creu Roja pe 'l cas probable de discordia; un constructor de pinzellis, pe 'l sisè premi: un fabricant de carotas y tres ó quatre personas més.

Per la Comissió: lo secretari.

J. MALLEU.

EPIGRAMAS

Un cert tenor de sarsuela
va estar un quant temps malalt
y quan á sa companyía
va tornarse á incorporar,
el pobre, notá ab gran pena
al entrá al primer ensaig
que sa veu avans potenta
molt se li havia escursat;
y ab tot y que 'l pobre artista
feya esforços sobrehumans,
no privá que l' empressari
en sa veu s' hagués fixat,
y quan van trovarse á solas
l' empressari y el cantant,
després d' un xich de silenci
lo primé aixis s' explicá.
— Per tenor lo qu' es per are
no serveix; no se 'l pot dar
com á tenor á n' el públich..
Si vol... el darém per baix.

CATALA-NISTA.

Consell

¡Si tens mania d' escriure
ténla sols per diversió!
Si t' ha de doná per viure
y al mateix temps vols ser lliure...
¡Pobre del teu pahidó!..

QUIMET DE LAS COPLAS.

LE DONA CATIENA

DIRECTORA: D. RIERA BATLLE.

En lo naixement del nen ***

Del desconegut la via
has deixat tendre infantó
per pujá 'l primer grahó
d' aqueix mon plé de falsia;
¡Ser innocent! no calia
que 't donguessis tal afany;
avuy ets felis, sens dany
descansas en llit de rosas;
demà tas horas ditxosas
ho serán de desengany.

Quan ta verge intel·ligència
deserti, ja observarás
com s' allunyan pas á pas
los teus somnis d' innocència;
bella creurás la existència,
y es tot un niu de dolors;
posarás fé en los amors
y son funesta mentida;
veurás bonica la vida
y es un abim plé d' horrors.

Per xo avuy que ja senyalas
ton instint al bé, 'm confón
pensar que en lo fanch del mon
tinguis d' enllotar tas alas;
ja sé que d' ocasions malas
tos pares t' allunyarán,
mes la lley no torsarán
que á tots los sers encadena
de provar del mon la pena
qui més xica, qui més gran.

¿Qué será de tú?... Voldria
de profeta teni 'l dó,
perque ab ull escrutadó
ton pervindre llegiria;
y si en mitj la sort impia
ab que tots hém de lluytar,
vejés que tú pots lograr
alguna il·lusió volguda,
al darte la benvinguda
t' arrivarà á envejar.

Mes si has de sé adicte al mal
ó de vils passions joguina
ó en los teus actes domina
algun intent infernal,
te diria ab accent alt
donante un amoros bés;
—Fuig d' aquí; no vulguis res
d' aquesta terra d' escoria,
y al teu seti de la glòria.
entórnaten, fill meu... ¡Vés!

DOLORS RIERA Y BATLLE.

CAMPESTRE

¡Qué hermos es aquest camp, qué quietetas
están todas las plantas,
ningú creíxer las veu y son tan grossas
tan altas y gemadas!

Aquest cánem que veus ab tantas fullas
y tot poblat de branques,
sols era una llevó, tan menudeta,
que tot just s' ovirava..

La cardina que tinch'á la finestra
n' hi poso á dins la gavia
omplintne un caixonet y may las conto...
fá basarda el contarlas

¡Quins prodigis tant grans la terra 'ns obra
fentnos creíxer las plantas,
la mínima llevor tan petiteta,
avuy ja sembla un arbre.

Mes ay! tot té el seu fi, las verdas fullas
y fins y tot sas branques,
quan arribará el temps, quedarán secas
igual que brins de palla;
las segarà el pagés, farà garberas
perque pugui amarollaras
dintre unas bassas grans, d' aigua ben plenas
fins á ser estobadas.

Després ho extindrà al sol, perque s' assequin,
las posarà escampadas
y á cops de bregadora fins que quedí
ben neta la llinassa,

La carmuixa al femer, lo lli y estopa
quan siguin pentinadas,
sa filla y sa muller ab la filosa
farán roba per casa.

Ja passat lo seu temps, las prendas vellas
serà precis llençarlas...
la terra ho dona tot tot ens ho cria
y tot torna á la mare.

ROSETA SERRA.

Cantar

Vas dir qu' era ton carinyo
més clar que la llum del sol...
Treguí 'l cap per la finestra
y estava 'l cel plé de grops.

SILETA.

Els coros de *señoras*—que s' estan preparan
si son com els de mostra—ens espatarraran!

Mossen Barriguera troba que
a n' el Programa hi faltan missas.
—Pues yo encuentro
que hi sobran *chequants*.

Ab tantissima carella
y ab tal munt de citacions
al mitj arcalde Botella
ja l' hi arriban als... ronyons.

El fill del matlassé
ab el *plano* dels fastejos,
amunt y avall del carrer.

TEATROS

NOVETATS

A la chita callando la empresa de aquet teatro pre-para pera dintre breus dias un grandios espectacle que per los esforsos que 's fan, creyém cridará poderosament l' atenció y será un atractiu important pera los forasters que sens dupte vindrán en las próximas festas de la Mercé.

Si 'm prometen lo secret, de moment los diré que 's tracta de presentar la obra de mágica *La pata de cabra* pero molt reformada y ab un luxo sumament extraordinari acompañat de un *batallo* de reals mossas que donarán l' opí als més empedernits, pera lo qual fá alguns dias se troba á Italia un representant de la Empresa á fi de contratar las més reals pantorrillas que per allí existeixen, puig las d' aqui ja las tenen totas embargadas pera dit objecte y no n' hi ha suficients.

TIVOLI

(CIRCO EQUESTRE)

Que l' espectacle del Sr. Alegria era esperat ab verdadera ansietat ho demostran los plens que fins avuy s' han lograt, aixis com també los aplausos donats á tota la troupe fins avuy presentada.

De entre lo més escullit que 'ns ha presentat, sobressurt en lo present any, la estrella Mlle. Dolinda de la Plata, que ha resultat de las millors artistas equestres que habém vist; lo biciclista Sidney que executa algunes sorts completament novas; las germanas Dolo's verdaderas celebritats en lo filferro; barristas cómichs The Corty's; los germans Bucny conegeuts de nosaltres per haber treballat en altre local de Barcelona y los sempre apreciats germans Carpi que ja resultan necessaris en la Circo del Sr. Alegria per las simpatias que 's tenen captadas.

Per lo dit, se pot comprender que la temporada ha comensat ab bon peu.

GRAN-VIA

Satisfeta pot estar la nova Empresa que té á son càrrec la explotació de las 15 funcions de gènero chico, ja que haurán resultat quinze plens y alguns d' ells fenomenals.

En honor á la vritat, en gran part se deu á que actualment á Barcelona s' está desprovist de espectacles, pero lo que ells dirán; *hàgose el milagro, aunque lo haga el diablo* y aixís podrán tenir pretensions de ser uns grans empressaris.

Entrant en lo fondo, diré que casi totes las obras han tingut bona execució y en ellas s' hi han distingit las Srtas. Fora, Anglada y Monterde y los Srs. Sanchis y Codina.

Divendres tindrà lloc lo despido de la companyia y probablement aquesta pasará ab los *bagatges* á l' teatro Nou Rotiro, que preveyent la munió de forasters que hi haurán en las próximas festas se creu que aquet teatro, també podrá participar de bon negoci.

Dissapte donarà comens á una petita temporada la artista italiana Sra. Vitaliani, de la que tants grats records ne guarda nostre públich en las dugas temporadas que actuá en lo teatro Novetats, haventla reconegut ser digne continuadora dels triomfs que en la escena han lograt las celebradas actrius Sarah Bernhart y Eleonore Duse.

Lo personal artistich que porta la Sra. Vitaliani es casi lo coneget, per lo que 'n forman part las reputadas

actrius Sras. Farina, Campi y Bonivent y los Srs. Duse y Rizatto.

Lo repertori que anuncia es de lo més granat entre las mes grans concepcions dramáticas.

La obra ab què inaugurarà serà la tràgica de Sardou, *La Tosca*, á la que seguirán *La Dama de las camelias* y *Sor Teresa*, obras las tres en que hi ha lograt sos més grans exuts.

Los bons desitjos de nostre públich á veure art perfecte, fá que esperém que la Sra. Vitaliani consegeixi una profitosa temporada, habenthí la circunstancia extraordinaria que ab tot y ser la companyia de las més importants en son gènero, regirán preus sumament mòdichs, ja que s' ha fixat la entrada á 2 rals.

Ab fonament preveyém una temporada d' envejable memoria y de las més importants que s' haurán donat en aquest teatro.

TIVOLI

CONCERTS D' EUTERPE

Pera dilluns pròxim, festivitat de lo Naixement de la Mare de Deu, está anunciat lo quint concert de la temporada que baix la entesa direcció del mestre Sr. Rafart, vé donant ab tant bon èxit en la present temporada.

Encare que no sabém de fixo lo programa escollit, (sens dupte per olvit de la Direcció de la Societat) sabém que 's cantarán entre altras composicions de Clavé *El chinito* y *Lo pom de flors* (anys ha no cantada) y tambe 's cantarà *La fraternitat* de Goula, y *La sega* de Candi, que tan bon èxit tingué en lo concert passat.

UN COMICH RETIRAT

Máximas y Consells

No t' amohinis, creu al refrá;
som á la dansa y hém de ballá.

No 't fiquis en cosas raras...
com camisas d' onze varas.

Creume en tot, no sigas ase;
si 't vols casar, don' paraula
á una que 's digui *Paula*
que tindrás *la pau* á casa.

Si per ta desditxa ó sort
algú 't provoca ab malicia
re esperis de la justicia,
que 'l dret va pel camí tort.

Si als demes sabs fer du el mort,
farás sort.

Altre consell, y no es broma
puig que la rahó li sobra;
prefereix ser home pobre
avans que ser un pobre home.

Molt més que aixó que s' ensorra
arrán d' ulls y 's diu barret,
creume que es més baratet
y «acomodo» anar de gorra.

B. RAMÉNTOL.

LA TOMASA

PREPARATIUS

Per recorre la ciutat
Don Pere, qu' està molt mal,
tot lo dia va montat
a coll y bé d' un cipai.

La viuda Rosa Panis
per si venen forasters,
tréu las trenyinas del pis.

En canbi, en Joseph Malhora
per no rebre als seus parents
els hi escriu que s' en vá a fora.

En Gregori Plegamans
està frisós, perque surti
la professió dels gegants.

LA TOMASA
CUPÓ PRIMA N.º 41 (1)

Que dona dret á adquirir per

UN RAL

la comedia en un acte y en prosa

Tres assumptos delicats

original de D. J. de ARGILA Y FONT

qual preu corrent es lo de

DOS RALS

(1) Caduca als vuyt días ó avans si s' agotan
'ls exemplars.

El general de marina y diputat republicà Marenco, diuen que va á ser sotmés á un tribunal d' honor de sos companys, per que entengui en certs assumptos en que 'l Marenco resulta complicat y en tal cás decretarán sa expulsió del cós.

No fa pas gaire temps que 'ls restants diputats republicans van acordar també expulsarlo de la minoria en vista de sa ambigüa conducta.

Quedém donchs, ab que en Marenco no es bò per general de Marina ni per diputat republicà.

Per qué será bò donchs... Averiguélo Vargas. O si en Vargas té massa feyna, poden averiguar'ho sos electors.

**

El mateix dia que la guillotina de Sant Andreu, transformada en vehícul elèctrich inaugura la nova tracció, un cotxe va desbocarse y va tirar una casa á terra.

Bon principi!

A seguir per tal camí
lo celeberrim tramvia,
els vehins d' aquells voltants
haur n tret la loteria.

**

Després de grans esforços, els súbdits de 'n Carlos Xapa han conseguit del seu sobirà que cambiés de norma de conducta, y autorisés per lo tant un moviment armat.

De resultas d' aquesta noticia s' ha notat aquests días bastanta agitació entre 'ls carlins, las autoritats han pres precaucions, s' han reforçat las guardias etc. etc.

Y tots' ha reduhit, com altres vegadas, á una baixa de dos enters en las Alacants!!

Quin dia 'ns convenceré
de que tantas babarotas
sols serveixen pera fer
que puji ó baixi la Bolsa?

A horas d' ara son uns 70 els carrers que s' engarlandan per celebrar els días de la Pubilla.

L' entusiasm en la majoria de 'ls carrers està vivament excitat y no n' hi ha cap que no 's proposi eclipsar als seus vehins.

En cambi, en alguns de importancia 'ls vehins no s' han sapigut entendre y han desistit de adornarlos.

Es de sentir que tals rivalitats malogrín l' èxit de la festa barcelonina, pero la Comissió de festeigs podria fer'hi mò t.

Si 'ls botiguers rancis no valen adornar un carrer pe'l seu compte, hauria de fer'ho la comissió.

Y d' una manera que quedés tapada la visualitat y fins l' accés á las botigas. Perque en lo pecat portessin aquestas, la penitencia.

Apropósito de botiguers repatanis, se 'ns explica un cas succehit en un carrer molt cèntrich que fa cantonada á la Rambla y en qual cantó hi ha una horxateria més o menos valenciana.

I' amo d' aquest establiment s' ha tancat á la banda y no vol donar ni un céntim per guarnir el carrer, á pesar de que l' horxateria en qüestió serà la primera favorecuda per l' afluència de gent.

Los restants vehins, en venjansa, diu que pensan interceptar l' acera del industrial referit, plantantli pe 'ls nassos un jegantesch arch de triomf.

Justo castigo á su perversidad.. de butxaca.

Sembla que en lo ram de Consums 's cometian graves irregularitats que passavan poch menys que desapercebudas.

Els autors del descubriment ho han sigut els regidors Srs. Mir y Miró y Pons (Alexandre) comissionats per l' Ajuntament pera obrir una investigació.

Pero sembla també que 'ls descubridors, s' han juramentat per no fer'ho públich y ab això Barcelona no pot consentir-hi.

Quan se fan descubriments d' aquesta indole, no hi ha més remey que tirar al dret caygu qui caygi.

La chanteuse patriotique del Trianon, va perdre l' altre dia un manedero valorat en 40 pessetas, el que trovat per un carabiner, li fou retornat sense volquer admetre aquest cap gratificació.

Copiem la neticia, no tant per fer notar l' honrat procedir del carabiner com per fer constar que la chanteuse patriòtica que gasta monederos de 40 pessetas, es francesa.

Las donas patriòtiques més o menos chanteuses que á Espanya tenim, no gastan monedero perque tampoch podrían posar hi rès á dintre.

Exemple; la heroina de Punta Brava que arrossega per Espanya sas miserias.

A Gijón s' ha celebrat un Congrés socialista que ha resultat un cent peus.

Després d' acordar una munió de coses més o menos risibles, y després de 'ls indispensables discursos de l' Iglesia, Quejido (company Genach) y Toribí Reoyo, els congressistas s' han tirat els plats pel cap una porció de vegadas y s' han disolt ab una confraternitat encantadora. Fins hi ha hagut ferits!

Y aqui pau y després glòria.

Y aixó que 'l Congrés s' ha celebrat en familia quedant patentisat que 'ls socialistas al estil de 'ls republicans, no suman gaire més de tres dotzenas ben comptats.

Al j'mori Catalunya! que estampá en la prempsa de Madrid el Sr Santonja director de *El Dia*, contestá desde Barcelona ab un Visca Catalunya! el diari *Las Noticias*, afeгинhi algunas consideracions qu' al periodista madrileny degueren cóureli molt, per quant contestá en forma desatinada.

La polémica entre *Las Noticias* y *El Dia* aná caldejantse fins que féu necessari el desafio y va desenllassarse la questió ab un «encuentro» á sobre entre el director de *Las Noticias* Sr. Guerrero y en Santonja.

La sort afavorí al segón, resultant el primer ab una ferida en lo bras.

Som enemichs de la solució que s' dona á las tituladas questions d' honor, pero aixís y tot ns agrada la caballeresca actitud del Sr. Guerrero, majorment no sent catalá y creyém que s' ha fet digne de la estimació de nostres compatriots, per lo desinterés y energia ab que ha surtit en defensa del bon nom de Catalunya.

Afortunadament, la ferida rebuda pe l' senyor Guerrero no té gravetat, lo que celebrém infinit.

*

Tot alló de ls viatges reals s' ha tornat ayqua poll, per ara.

El reyet havia d' anar á Galicia, á Andalusía y á las provincias de Llevant y resulta que no passa de Bilbao.

La suspensió del viatje regi m' ha deixat sumit en un mar de confusións. ¿Perqué no anirá el rey á Corunya, ni á Sevilla, ni á Valencia, ni á Saragossa ni á Barcelona?

La culpa, al meu modo de veure, la tenen els censos de població. En ells resulta que en eixas capitals l' element obrer abarca un 90 per cent de la població total.
¡Ecco il problema!

*

A casa d' un atrecista (Rigurosament històrich)

—Deu lo guard... Nosaltres som la comissió del carrer X y vénim á fer tractes per adornar aquesta via.

—Molt bé dihuen... Vostés s' explicaran...

—Si senyor; nosaltres voldriam alcansar el primer premi y per lo tant no mirarem prim ab lo preu...

—Mirin que l' carrer X, es molt llarch y ample.

—No hi fa rés... Ja estém decidits á vessar'ho tot...

—Bé si, ja m' ho penso... Pero aixís y tot si m' donan una dita veuré lo que s' hi pot fer... Quant tenen intenció...

—Donchs, uns cinquanta duros, pesseta més o menos.

—(U..... !)

—No s' admirí, no; y es que ademés volém el primer premi...

—(¿Qué ls hi dich jo á n' aquets bárbaros?) Dispensin, el primer no podrá ser; ja está donat!

—(¿Qué diu ara?... Ah, si?... Aném noys, aném... Sempre ho hi dit qu' aixó era questió de compares y comares. (Y se'n van tant cremats.)

*

Segóns notícias fidedignas sabém que l' representació que s' dongué en lo teatro de Tarrasa del drama tràgich de n' Soler de las Casas *L' eunuch*, tingué un èxit extraordinari degut en gran part á que ls actors posseionats millor de sos papers, representaren l' obra ab gran art y també á alguna modificació que l' autor feu en las escenes finals de l' obra.

Felicitem al Sr. Soler de las Casas per son triomf y de veras desitjém pugui de nou sentir los aplausos, al ser representat *L' eunuch* en nostre Romea.

Lo dia que 'm vaig casar

Ja hi fet lo que fan ls homes;
ja estich per sempre lligat;
ja soch per sempre casat;
no rihéu que no son bromas.
Ja no estich per més cansóns;
prou casadas, ni solteras,
ni viudas; no, va de veras,
tinch otras obligacions.
Qu' encare que soch petit
vull demostrar clarament
als ulls de tota la gent
que serveixo per marit.
D' avuy, prou retirá tart;
prou jochs de cau, ni manilla
ni secansa, ni escambrilla
ni tutti, res, s' ha acabat.
No estich per jochs ni *treyato*,
ni tabernas, ni cafés;
als vespres, no surto més,
vull fé vida de *beyato*.
¡Qu' és alló d' aná á dormí
al entrá la matinada!
Vull fer vida retirada,
ja s' ha acabat tot per mí.
¿Al cap de vall, que n' hi tret
ab tans anys de fé l' tronera
enredant á en Pau y en Pere
y fent per tot l' ximplet?
Res, que hi he perdut la gana
y la salut y ls dinés
y no hi he guanyat may res;
prou donchs de fé l' tarambana;
tinch de fé vida de frare
més que de frare, de sant;
m' hi tinch d' aná acostumant...
pe l' dia que sigui pare...
y allavors ¡ves quin papé
si tu féyas ximplerias!
quin exemple donarias...
no, no, m' haig de portá bé.
Aixís donchs, adéu companys
adeu jochs, adeu brenadas,
adéu nits aprofitadas
salut y visquém molts anys.

Tot lo qu' are ls hi contat
han de tenir ben present
que ho dich al precis moment
que començo á ser casat.

Be vaja, prou ximplerias
la dona ja deu pensá;
—Tot aixó quánt durará?
—Quánt durará?... donchs vuyt días!

GEGANT DEL PI.

LITOGRAFIA BARCELONESA

SANT RAMÓN, 6. - BARCELONA

LA TOMASA

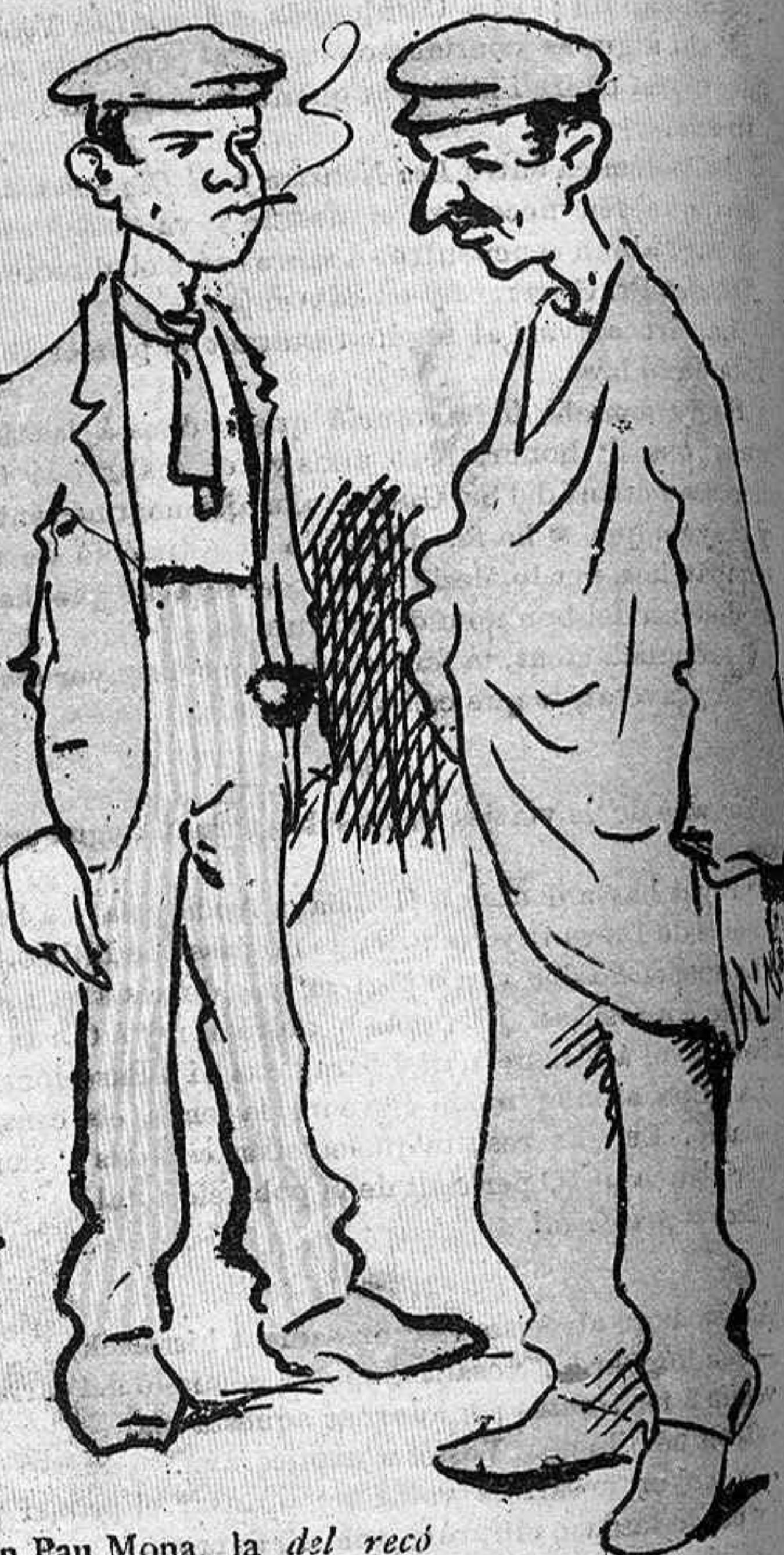
PER LA MERGÉ... ESTRENARÀN

El metje moro, l' oasis
de la plassa de Catalunya.

En Pau Mona, la del recó
de todas las ermitas barceloninas.

Las fillas de donya Tecla
—à las que ningú diu rès—
disitjan per aquells días